

Ahmet Atıf Tokuş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

07.01.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Atıf Tokuş

İstanbul , Fatih'te 2003 yılında doğdu, hâlihazırda öğrenci ve sevdiği için yazmakta...

Abdülhamid Han Hazretlerine

Gök sultan ,dizildi hâtırına dizeler
Yürüttün 33 sene can çırpınan bir devleti
Yerin dolmadı ,yetim sensiz "insanlık"
Himmetinle yek pâre kıldın uyumuş bir milleti

Ey Hamîd hân, bilmez miyiz mücâdeleni
Emperyalere ve zâlimlere verdiğin savaşı,
Milletine adadığın ömrünü ve hizmetini
Doğrulamadı, Türk vatani gittin gideli...

Söz olsun hâkânım biz yaşadıkça,
Çakallar tutamaz bıraktığın memleketi
Ne olursa olsun müdâfiyiz yolunun
İNmez bayrak, değemez düşman eli

Efendim, sana kızıl diyenler taşlansın
Ardından anlaşıldı idârenin hikmeti
Sana baykuş diyen nâmert utansın,
Nice nâdim bıraktın , düşmandı hepsi...

Şimdi anarız şahs-ı muazzezini rahmetle
Yâd ederiz kalbî özlemle, hasretle
Adeta bir baba idin üstümüzde
Mukadderât! yetişemedik zor devrine.

Sultanım alemi ervahta kabul et
Müsaade buyur bulunalım huzûrunda
Demiş ya Fâzıl o ki bir velî idi
Tüm mâna sadece onu anlamakta.

Ahmet Atıf Tokuş

Aptallar Sofrası

Dinsize soran dini İnan da sanar,
Kargalar bile gülecek, külliyem acır, naat yakar
Bitti artık yok eski hocalar ve uygurlar
Aptallar sofrası bu yiyen aç kalkar.

Kitaplar konuşur mu hiç, sende
O kalemdeki değil mürrekep, kan herhalde
Gözlük takanın aydın olduğu bu ülkede
İlim, bilim ile uğraşan kök salar.

Konuşmak mârifet zaten kürsülerde
Bilinmez nedir hep geri bırakan
Entel geçinir , kadeh indirir puro yakar
İsminin önünde unvan dinleyen âlim sanar.

Tozlandı o kitaplıklar , okunmazsa hakikat
Kaldı millet bu kervan tellallarına
Çok geç değil zira bu son barikat
Ebu cehil'e câhil deme, üstad bunların yanında.

Dememiş atalar dobra söyleyen dokuz köyden,
Bir soru sorulur çok okuyan mı gezen mi,
Bırakın, inanmıyın satıldı akademiler ve paşalar
Aptallar sofrası bu sofular vaftiz atar...

Bir tekkede tesbih çekmek nesi
Bir rûh seçildi mücâhid ancak dinlenmedi
Siyasettir bu ülkede konuşmaktır göbekten
Aptallar sofrası bu mü'min giren mürted çıkar.

O ezanları sâlalarki dinin nişânı
Katledildi ahlak bir mescitte, sabahtı
Medeniyet ve insanlık beşiği Avrupa'da hocam
Aptallar sofrası bu kapıdan giren camdan çıkar.

Ahmet Atıf Tokuş

Ben Osmanlıyım

Albayrağın bekçisi, dînin sancaktâriyim
Mazlumla sahip, kılıcım zâlim üzredir her dem,
Kan'ım 1000 yıldır kutsanmış zîra; İstanbul'da, Domanıç ve dâhi Çanakkale'de
Heyhaat! Savulun korkaklar ben Osmanlıyım!

Rüzgar eşlik eder bana Orta Asya'dan
Benimdir bre tut Fas'dan, Bağdat'tan , Mora'dan
Toprak, Vatan üzredir biz Osmanlılar 630 yıl cihana nâm saçarız
Bir elim Viyana'da benim, destur alın ben Osmanlıyım!

Çan alır can verir Fatih evlâdı kutsalıysa hâtırı,
Ölüm korkutur sanma, toprak mı sular dersin bunca şuhedânın kanı
Benzemez kudretim yedi iklimin süvârisine ;ey Alman, İngiliz ve Hindû,
Dön bakalım tarihine Malazgirt'in , Mohac'ın, Kût'ül-Amâre'n var mı?

Bir diriliş ki bu, ne müthiştir şânı
Beklemem, ecdâdımdır zaferimin teminatı
Yitmez yiğitler ne çıkar toplansa tüm âlemin kavmi ,belâsı
Terk edemez Osmanlı mâbedini, bırakamaz yurdunu vermedikçe cânı.

Bir akıl ki mirastır bana benim kalacak
Bin düşman nâmağlub bu medeniyete şaşacak
Atım Ferhan'dır, beni zaferden zafere taşımalı,
Gâziler , Alperenler tutuşun, bugün bir Osmanlı uyanacak!

Dizilsin ordular ve haleflerinde dev burçları
Ben her zaman, tarihten emsal fakat 40 atlıyım,
Türk'üm, küll meskende nizâm-ı âdil'in mîmarı ;
Korkutamaz, yıldırımaz beni grejuva, geri durun haydutlar ben Osmanlıyım!

O öyle bir sadâ ki yüreklerden kopuyor bin ere,
Cengiz'i aman bulamadı, Kumandanı Selîm Hân'dır ordumun,
Sahrâ'i Sînâ'yı şanlı iradesiyle geride bıraktı 13 günde;
Barışı yaşadı gölgemde; rum'u ,acem'i çûn ben Osmanlıyım!

Ahmet Atıf Tokuş

Bir Ağaca Sarılmak

Gitmek istiyorum uzak illere,
Kimselerin göremediği yerlere
Hayattan kopuş bir inzivâ misâli
Ahşap barakaya yaban ellere...

Ateş başında tefekkür etmek
Ormanın sesine kulak vermek
İnsan ile değil hayvanât ile yaşayıp
Bu kargaşadan benliğe goçmek

Karışmak istiyorum sellere,
Herkesten ayrı beldelere;
Bir ağaca sarılmak istiyorum
Tek insanın olmadığı köylerde,

Yaşamak istiyorum zihnimi
Kimsesiz ufuklu çöllerde
Konuşmak istiyorum kendimle
İssiz ve تنها sahillerde.

Beslemek istiyorum ruhumu, yalnızca
Yürümeliyim eski medeniyetlerin dibinde
Ve belki de şarkı dinlemek, bir başıma
Dertleşmek de çiçekler ve böceklerle...

Arkadaşım olmalı karıncalar,
Adımlanmamış bucaksız kırlarda
Ve yine içlenmek yayla kokularıyla
Duymamalı şarkımı kuşlar.

Ahmet Atıf Tokuş

Feyzi Aldım

Donuk kaldı akşamlar
Duyulmaz artık ağlayanlar,
Geçmez oldu zaman;
Kulağımda kırıldı soluklar.

Bir ay ışığında kalbin
Atar mı ki tana kadar,
Duyulmaz artık sözlerin,
Konuşurum ama hep sol yazar.

Düşünmek meslektir bu gün
Gereksiz sanki süs misâli taşınan kafalar,
Mahzûn olma dönecekmiş tâlih
Anlatılar, safsata ve karalamalar.

Bir sahne belki olanlar,
Ne başı görünür ne sonu,
Bir sigara dumanında nedâmet
Duyulursa gerçekler, kılıçlar kalkar.

Yalnızlık, insanı dünyasında sindiren
Bir sûr sesi belki haykırışı dindiren,
Kuklalar ışıkta oynarmış
Ben aldım feyzi Rıza Tevfik'ten...

Düşünceleri şişliyor sanrılar
Bahsedemezsin olandan, sakın
Korkar birileri sustururlar,
Bu dünyada zanâtmiş edebî takın.

Hiç üzülme atlılar yanına varacaklar
Bekle beni sahilde görüneceğim yarın,
Mahşere 10 kala dönecekmiş çığlıklar
Güneşten mi rengin, kamaştırdı beni sarın.

Ahmet Atıf Tokuş

Gâzilerden

Ey Şu kutsal vatanın evlâdı,
Kafanı kaldır göĒe bak,
Cihâna hakim olduĒunu anlarsın;
Toprak altında yatanları ,
Meyyit mi belledin,
Ayaktakiler kadar nusreti yok mu?
Sanarsın...

Senin kaybın yok zâten,
Tarihin doludur
Nice kahramanın âfagısın
Gidersen Őehit, kalırsan gâzisin bil,
Bil ki sen "onlar asıl yaŐayanlardır." diyen
Bir kitabın muhâtâbısın..!

İnancın gereĒi açılır kapılar, Sana
Ve ehli etrâfına
Pek "çok"ları bastırırsın'
MâĒlûb edersin "Golyad"ları
Seninledir unutma gök ehli ve,
Yine unutma ! çünkü;
Sen, Davud nebî
ile
aynı ordudansın.

Mavzerin nûrdandır elbet
DoĒrulmaz maĒdura
Elin kalkmaz senin,
Evet senin
Firavun'un sarayında yetiŐen pelteĒe
Ve zorbanın önündeki mazluma!

Her mücadelenin vardır sonu
Unutma, dirâyet ruhunda saklıdır,
O da sol tarafında!
Çekilmek yoktur,
Zaferler gözler yolunu, yeter
Ki
Hak
Et
Bilirsin yiĒidim
Ölümden sonrayadır bizde
Vâdedilen ganîmet.!

Ahmet Atıf Tokuş

Gerek Gerek

Ân'dan öte bir an vardır
Yaşamak için bilmek gerek,
Mâzi'den nakledilecek rûh vardır,
Yaşamak için ölmek gerek.

Sanma! ölüm son; hayat vardır.
Görmek için şehâdet gerek,
Kökü siccinde bir nesil vardır,
Yaşatmak için ölmek gerek.

Cihangir bekleyen dâvan vardır,
Harlamak için yürek gerek,
Yaşaması elzem canlar vardır
Yaşaması için can vermek gerek.

Geleceğe uzanan bir cisr vardır,
Geçmek için inanç gerek,
Ötesinde bekleyen ak sakallı vardır,
Görmek için gitmek gerek...

Gömmen gereken özlemlerin vardır,
Hatırlamak içinse sevgi gerek,
Kavuşmak hâk rüyan vardır,
Görmek için uyanmak gerek...

Sana hazır bolluk vardır
Varmak için dehliz gerek,
Gem tutamaz düşlerin vardır
Hissetmeye kalp gerek.

Gidenlerden kalan vardır,
Gitmek için kalkmak gerek,
Kalanda ise hüzün vardır,
Duymamaya irâde gerek.

Aklını oyan kuşkuların vardır,
Kaçmak için cesaret gerek,
Yolun üzre çileler vardır,
Çekmek için vefâ gerek.

Kalenin ardında hakikat vardır,
Görmek için aşmak gerek;
Fethe yolcu ordular vardır
Yürütmek için Fâtih gerek...

Ahmet Atıf Tokuş

İssiz Adamdı

Bir kış akşamı, bir şömine önünde
Camdan dışarı kayıyor gözüm ormanın ıssız derinliklerine
Ev kereste ve odun kokulu doğadan bir hediye
Sakin ve huzur dolu saatlerde, beşeriyattan irak bir halde.

Aklım "yaşanmış"ta , hâlâ sıra gelmedi geleceği düşünmeye
Saat var odada işliyor, sesi zihnimde sayfalar çeviriyor,
Bir daha ne ister, çitirdiyor dışarıda bir şeyler, dallar kırılıyor
Ama umursamıyorum bırakmışım benliğimi sükunetin en derinine,

-----
Yazarlar ardından ıssız adamdı, insanlık ve kalabalıktan kaçardı
Bilseler kalp ve akıl refah bulur, ervâh tatmin olun indimde
Neyse, kalktım saat ilerliyor dışarıda kar yağıyor evimin ahşap çatısına
Bir de ufaktan ahşabı kemiren ev haşeresinin sesi girer kulaklarıma

-----
Uykum gelmiyor eh seviyorum bu ânı ya , bu yaşantıyı
Bir kış gecesi takvimler Ocak'ta, şömine ve tatlı sığağı
Dışarıyı seyrediyor, ve bir de pek sert kahvemi yudumluyorum,
Fevkalade râfihim şu dakika, orman dışarıda karla bütünleşiyor,

-----
Duyuyorum ulumaları yaklaşıyor kurtlar, mevkîgâhıma
Bî'tâb düşüp söndürüyorum isli, eski, sarı lambamı
Kar yağmaya devam ediyor henüz varmadı saat 3'e...
Bir kurdele buluyorum başucumda sanki yazdan kalma,,.

Ahmet Atıf Tokuş

Sen

Bir yaz akşamı, içtiğim kahvede
Yaslandığım bankın sağ dibinde
Bir teyibin tıngır mıngır şarkısında
Ve yine aklımda sadece sen!

Bilmem hatırında mı yürümüştük,
Çınar hışırtılarında, müthiş serindi
Boğaz mehtâbına tutulmuşsun küheylân
Aşyan'da yine geçen baharda sen...

Üstümde alafranga bir parkayla
Yürümüştüm sâhilde, dalgalara seni anlatmıştım
Martılar duydular, şahitler ve güldü her biri
Bir ağacın, yağın yağmurun altında, sen...

Nice anı bilirim ben sen ile
Bindiğimiz vapurda , bir cumâ sabahı
El ele, kol kola sıkıydı bir mâtem ardı
Aklımda bunlar unutamam asır geçse!

Pera sokakları şarkı söylerdi
Ne zaman geçsen anlardım
Ve yine mâzide, albüm yapraklarında artık,
Kokardı o daracık sarı lambalı sokaklar, sen...

Papatyalar açtı bak ağlıyorlar sessizce güneşe
Unutmadıysan gel tekrar, dön yâd edelim
O gülüşmelerin ve nazlı gözlerin birde
Yine o tarihi cumbalı kapıda, sanki sen.

Ahmet Atıf Tokuş

Sürünsün, sövülsün

Gel sevdiğim tut elimi, bahar sonunda
Bizi seyreden zambaklar büzülsün,
Durma, sarıl bana yağmur altında
Haset eden kemgâhlar, üzülsün.

Kaçtır bu yazdığım mektup sana
Şu çınarlı yolda, endâmın görünsün
Okutmaz sır bekçileri yazdıklarımı sana
Bu aşkbaza ne kalır, hüzne bürünsün...

Şimdiki dostluklar ikinci el olur
Yazan kalem, yazan yazar övünsün
O yaşanmış sevgiler antikacıda mâl olur
Aşık tanımaz mâşuğu, sağa sola tükürsün.

Yarın daha çirkef dünden, bilirim
Bir asırlık bedbâht düğüm çözülsün,
Gelen gidene dua ettirir, şaşmaz
Düzeni kuran mahzenlerde çürüsün!

Gel elimde tuttuğum fenerim ol,
Ufkumdaki karanlık te'sirinle sünsün,
Büyümüdür nedir, sâhiri de sen,
Önünü gören mahkûm korkmadan yürüsün...

Dinlemiştim ninemden , anlattı aslını
Kışın yağmayan kar, ürkek ay, düşünsün
Biz çok sürdük sahte yoldaş faslını
Yalan söyleyen ahbâp sövülsün...

Şu son demlerinde dünyanın,
Aşk fitrattandır derim, meyyûs bir düşsün
Elbet vardır her gecenin bir sabahı
Bana inanmayan o avâre sürünsün...

Ahmet Atıf Tokuş

Yakında

Gün dönüyor, yıkılıyor şamdanlar;
Yakın , çok hemde, tarih dönecek bu noktadan,
Efendiler uyanın direksiyon boşta,
Kıyamet misali 30'a kadar yeni bir düzen patlar.

Bu gece berrak semâ, gözlerim yıldız avlayacak
Belki savaş, belki karanlık ; seziyorum...
Bu akımlar 1945'ten eskiciler tezgahından,
Geliyor , hayâletçiler devrim yapacak..!

Eriyor kartopum benim,
Bana dedemden yadigar,
Bu gidiş nereye , sayıyor kronometre,
Bilmem bu ne lehime ne aleyhime...

Yeni düzen bu bir rüya gördüm,
Korkuttu beni dikildim fecrin zuhurunda
Robotlar ve uzaylılar kovaladılar, insanlık yoktu,
Arayacağız ânı devrim pek yakında ol cîhanda

Bir köstekli saat belki, kırık aksarıyla
Özgürlük kuşuna vurulmuş prangalar misali maskeler
Birileri var içimde, derimin altında
Alışkanlıkları unutacak millet, bu can pazarında.

Yum gözlerini okur düşün bendenle
Bir yere evriliyoruz ki yok yeri kitapta, kültürde
Masal yazmaz bu kalem, dinle...
Kararlar verdi firavunlar, galiba Keops'ta, Sfenk'in
önünde.

Bundan sonrası hiç benzemeyecek,
Aptal değil bu adamlar, unutmazlar!
Çıktı top bağrından, ok yayından artık;
Tekrar dağıtıyor kartları, uzak değil, değişecek.

Ahmet Atıf Tokuş

Yaradana

Zaman bekler senden rahmet,
Yapılanları görmezden gel affet,
Bilirim yokta saklıdır hazinen,
Ancak bulamadık n'olur en'am bahşet.

Bir yol ki sağı solu dehşet,
Talan oldu köyümüz, başlatma fetret;
Akbabalar ufukta bekliyor, düşürme,
Mücâdelemizi görensın, acı, yardım et.

Bizdik hizmetten geri kalan,
Safları terk eden ,hakîkatten kaçan!
Büyüklük kapındadır, kalpler mâlumun
Mahrum etme ruhlarımızı fazlından.

Hâlimiz nice olur duymazsan,
Tek duamdır gazablanma tavrımızdan,
Küstahlık bizimkisi lâıyk değiliz, lâkin
Yaratansın, yoktur zâtında noksan...

Ey arzı sulayıp yeşerten,
Kâinâtı rızıklandırın, gözetin,
Âsiler doldu gemimiz, yolda kaldık
Eksik etme âkilleri dümenden.

Bir feryâd bin figânım huzurunda,
Bilmem var mı yerim ref'i katında,
Bilirim, umutvârım kerem sendedir;
Verme musîbet, hayırlar yaz alnımda.

Ahmet Atıf Tokuş

Yaşamak mı?

50,60 dediğin nedir kocamış Dünya'da?
Âdem kusur mu arar şu fâniyatta,
Senarist'ten bi'haberim ben, yaşamak mı?
Akıl, Edeb uzaklarda, cadı kazanında.

Bir ömür dediğin mevlidden mevte,
Yaz ismini tepeye, derler yarın meyyit, meyyite;
İnsan o tek varlığı baştaşı kalacak,
Rehberim kargadır, koyar başımı derde.

Sanat mıdır, müzelerde tuvaler üstünde
Can yakanın canı yanmaz mı nârlar içinde,
"İlah yok" demekse kültür ve bilim, ârif;
10 asırdır mütedeyyin Anadolu neresinde?

Çalış, çabala arkada kalan devrân,
Bir salâya kadarmış hayat gemisi siyahlar içinde,
Unutuldu vicdan, haysiyet dostlar, kara göründü,
Yakın yelkenleri, küllerinden doğar hep hicrân.

İncitmek ve kırmaktır zanaatim benim,
Zaman içinde zamansızlıktır benimkisi,
Sevmeden sevilmeden budur zenginliğim, yaşamak mı?
İnsanım ben, metâm nakittir beşikten teneşire.

Krallıkta krallık Nemrutla Firavunuki,
Sultan mı gerek saltanatsa Süleyman'dadır;
Hangisi ayakta, anılırlar eserleri, uğraşlarıyla
Yaşamak mı, yarın esecek tahtında esef yelleri.

Yazın tarihler gıyâbımda hayırhâhtı,
Bir beyaz atı vardı bir de eserlerideki adı,
Yüce devlet tarihte mi kuruşa, akçeye satıldı;
Düşündü ancak tersineydi, battı yılanı sarıldı...

Kör döğüşü kazananı yok, devam ile koştur
Şu seyr-i a'kste miskal durma, yaşamak mı?
Bin bir yalan dolanla rakkâslıkmiş yaşam,
Dön ekseninde düşene bir kez de sen vur.

Ahmet Atıf Tokuş

You'll Hear

Listen my friend, you'll learn wrote on the black hearts,
Look my guy, you'll see weapons that keep to world
Understand my honey, you'll hear crying crows
Forget my dear, today won't arize the sun...

I cant thinking and
won't thinking
But a day perhaps a day
you'll think for me made jobs,
falling the leafs...

I can't hug
but a time
you'll hug to weird and old trees
so after me...

If you want run with me the last time, and you will scary from that garden"s railings...

I got the light from Hagia Sophia and mind from Bosphorus, and my heart from Golden Horn,

Say you let's, talk me somethings, don't be quiet ,what you saying, every one will sleep a day ha, ha!

And last my notice for you my darling, you'll see a bird, and that will enter to white cage, don't follow that and don't you enter the cage, and old woman will give to you the roses and don't get her roses.

I'll return maybe tomorrow maybe much after!

Ahmet Atif Tokuş